

Ο Σιούλας

Εικονογραφημένο
Διήγημα

Ο Ταμπάκος

Του Δημήτρη Χατζή

Γυμνάσιο Λογγάδων

Πρόλογος

Ο Σιούλας ο Ταμπάκος είναι ένα comic book που δημιούργησαν οι μαθητές/τριες της Β' τάξης του Γυμνασίου Λογγιάδων, στο πλαίσιο του πολιτιστικού άξονα των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων, με απώτερο σκοπό τη μεταφορά και την απόδοση του περιβόητου ομότιτλου διηγήματος του Γιαννιώτη Λογοτέχνη Δημήτρη Χατζή σε κόμικ.

Το συγκεκριμένο κείμενο επιλέχθηκε λόγω της συσχέτισής του με την ιστορία της πόλη μας και το επάγγελμα του βυρσοδέψη. Οι μαθητές/τριες διάβασαν και επεξεργάστηκαν το περιεχόμενο, εντόπισαν και σχολίασαν τους βασικούς χαρακτήρες και τα γεγονότα, περιέγραψαν τα συναισθήματα που τους γεννά η ιστορία και συζήτησαν για τα μηνύματα που περνάει ο συγγραφέας, καθώς και για τη δομή της αφήγησης. Στη συνέχεια, το κείμενο μετατράπηκε σε σκηνές κόμικ με τη χρήση της πλατφόρμας δημιουργίας κόμικ Pixton.

Οι μαθητές/τριες σχεδίασαν τους ήρωες, επέλεξαν φόντα και εκφράσεις, δημιούργησαν διαλόγους και σκηνές, οργάνωσαν την εξέλιξη της ιστορίας σε μορφή ψηφιακού κόμικ. Με αυτόν τον τρόπο το λογοτεχνικό κείμενο απέκτησε οπτική και αφηγηματική διάσταση.

Στόχος μας να παρουσιαστούν οι περιπέτειες του Γιαννιώτη βυρσοδέψη με έναν διαφορετικό, διασκεδαστικό τρόπο, ώστε να προκύψει ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα οπτικής αφήγησης, που έρχεται να συμπληρώσει την αναγνωστική εμπειρία και να προσφέρει πολλαπλές νέες αποκωδικοποιήσεις των μηνυμάτων του συγγραφέα.

Ομάδα Εργασίας : Βλάχος Τριαντάφυλλος, Ζαρμπαλά Ντορίτα, Ζαρογιάννη Ελπίδα, Ζάρρας Αλέξανδρος, Κοσίνας Παντελής, Μπάχιας Νικόλαος, Νάκος Μύρωνας, Πανταζής Χρήστος, Σίναϊ Κέντι, Τζίμας Χάρης, Τόντρι Σπύρος, Τσιατούρα Ελένη, Χριστάκη Τατιάνα

Υπ. Εκπαιδευτικός: Κούκιας Θεόδωρος, ΠΕ80 Οικονομίας

ΓΑΛΑΖΟΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΙ ΒΑΘΙΑ, ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΗ, ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ Η ΛΙΜΝΗ.
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΚΑΘΡΕΦΤΙΖΕΙ ΤΑ ΨΗΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΤΕΙΧΙΑ ΤΟ ΠΑΛΙΟ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ.

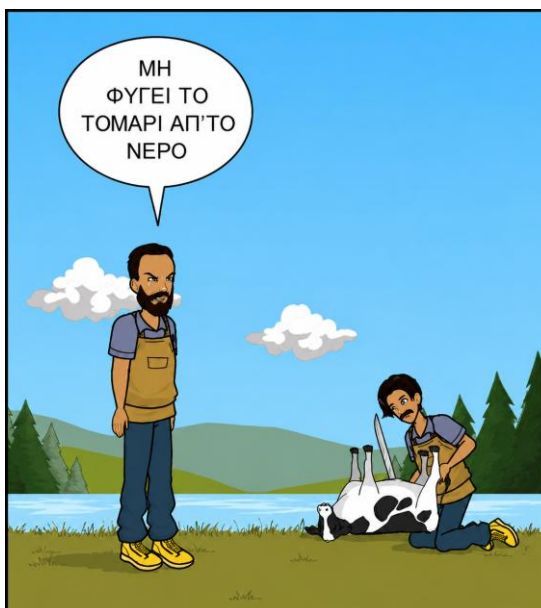

Σ' ΟΛΟ ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΛΑ,
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ,
ΑΡΑΔΙΑΖΟΤΑΝΕ ΤΑ ΤΟΜΑΡΙΑ.

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ, ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ,
ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ Ο ΜΑΧΑΛΑΣ ΤΩΝ ΤΑΜΠΑΚΙΚΩΝ. ΈΤΣΙ ΤΑ ΛΕΓΑΝΕ ΤΑ
ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ. ΚΑΙ ΤΑΜΠΑΚΟΥΣ ΛΕΓΑΝΕ ΤΟΥΣ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΣ.

ΌΛΑ ΘΑ ΉΤΑΝΕ ΚΑΜΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΡΙΑ-ΕΙΚΟΣΙ
ΑΥΤΑ Τ' ΑΡΓΑΣΤΗΡΙΑ, ΛΙΘΟΚΤΙΣΤΑ, ΔΙΠΑΤΑ
ΟΛΑ, ΑΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΑ ΣΤΑ ΤΕΙΧΙΑ ΤΟΥ
ΚΑΣΤΡΟΥ.

ΛΙΓΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΗΤΑΝΕ ΤΑ
ΞΥΛΑΔΙΚΑ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΕΣ ΚΑΙ
ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΙ ΑΠ' ΤΑ ΒΛΑΧΟΖΑΓΟΡΑ.

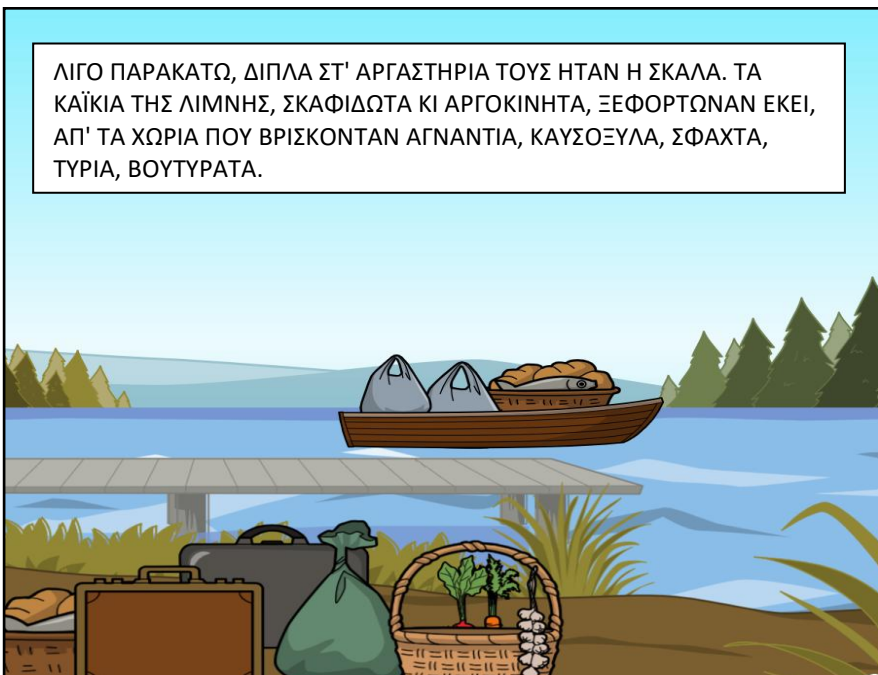
ΟΙ ΤΑΜΠΑΚΟΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝΕ ΝΤΑΡΑΒΕΡΙΑ
ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ.

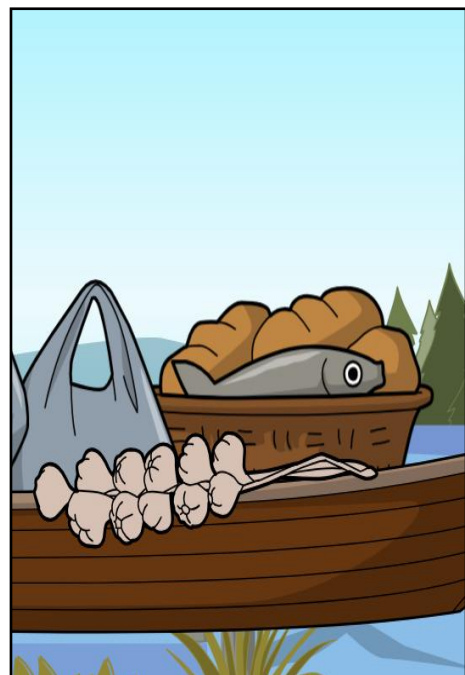
ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, ΟΙ
ΒΑΡΕΛΑΔΕΣ —ΜΕΤΣΟΒΙΤΕΣ ΚΑΙ
ΒΛΑΧΟΙ ΚΙ ΑΥΤΟΙ, ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΕΣ
ΚΑΙ ΝΤΟΜΠΡΙΝΟΒΙΤΕΣ.

ΟΙ ΤΑΜΠΑΚΟΙ ΤΟΥΣ ΞΕΡΑΝΕ,
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ.

ΛΙΓΟ ΠΑΡΑΚΑΤΩ, ΔΙΠΛΑ ΣΤ' ΑΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ Η ΣΚΑΛΑ. ΤΑ
ΚΑΪΚΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ, ΣΚΑΦΙΔΩΤΑ ΚΙ ΑΡΓΟΚΙΝΗΤΑ, ΞΕΦΟΡΤΩΝΑΝ ΕΚΕΙ,
ΑΠ' ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΑΓΝΑΝΤΙΑ, ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, ΣΦΑΧΤΑ,
ΤΥΡΙΑ, ΒΟΥΤΥΡΑΤΑ.

ΟΙ ΤΑΜΠΑΚΟΙ ΨΩΝΙΖΑΝ ΑΜΑ
ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΝΕ ΚΑΤΙ, ΜΑ ΚΑΙ ΚΕΙ ΔΕΝ
ΕΙΧΑΝΕ ΠΟΛΛΑ ΝΤΑΡΑΒΕΡΙΑ —ΤΙ
ΝΤΑΡΑΒΕΡΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΤΕΣ;

ΖΕΣΤΑΝΕ
ΤΟ ΚΡΑΣΙ.

ΒΑΡΥΣ
Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ
ΦΕΤΟΣ...

ΑΝΤΡΕΣ
ΕΙΜΑΣΤΕ, ΘΑ
ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ.

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΠΗΓΑΙΝΑΝΕ ΣΕ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΚΡΑΣΟΠΟΥΛΕΙΑ ΟΠΟΥ ΔΕΝ
ΠΑΤΟΥΣΑΝ ΧΩΡΙΑΤΕΣ—ΜΟΝΑΧΑ ΚΑΪΚΤΣΗΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ
ΛΙΜΝΗΣ ΜΠΑΙΝΑΝΕ ΚΑΙ ΠΙΝΑΝΕ ΛΙΓΟ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ.

Μ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝΩΝΕ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ
ΚΥΝΗΓΙΟΥ

Η ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΓΥΡΙΖΕ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΠΑΛΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ
ΚΥΝΗΓΙΑ ΆΝΤΡΕΣ ΣΚΛΗΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ, ΣΠΑΝΙΑ
ΜΙΛΟΥΣΑΝΕ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ.

ΤΑΜΠΑΚΟΣ ΑΝΑΝΤΑΜ ΠΑΠΑΝΤΑΜ ΗΤΑΝΕ ΚΙ Ο ΣΙΟΥΛΑΣ. ΑΠΟ ΠΑΤΕΡΑ ΤΑΜΠΑΚΟ, ΑΠΟ ΜΑΝΑ ΚΟΡΗ ΤΑΜΠΑΚΟΥ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΣΕ, ΜΠΗΚΕ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ ΚΙ ΕΦΚΙΑΣΕ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΜΙΛΙΑ ΚΙ ΕΜΕΙΝΕ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΓΕΜΑΤΗ ΚΛΕΙΣΤΗ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ.

ΠΕΡΝΑΝ ΩΣΤΟΣΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΓΕΡΝΑΝΕ, ΡΕΥΟΥΝΕ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΧΡΟΝΟ ΤΑ ΤΕΙΧΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ, ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΛΑ ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΠΡΟΦΤΑΙΝΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΝΙΩΣΕΙΣ.

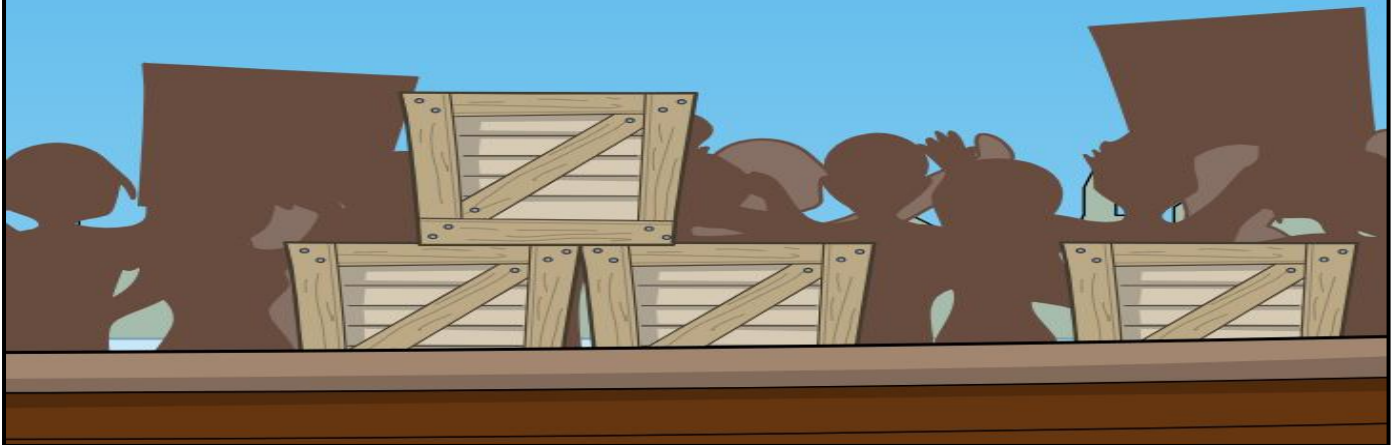
Η ΣΙΟΥΛΑΙΝΑ, ΣΑΝ ΚΟΥΝΕΛΑ, ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΓΕΝΝΟΥΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΣΙΟΥΛΟΠΟΥΛΟ. ΜΙΑ ΤΡΑΚΑΔΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΟΡΤΑΣΟΥΝ, ΝΑ ΝΤΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΔΕΘΟΥΝ, ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΚΟΛΕΙΟ.

ΑΛΕΘΕΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΚΕΙΝΟ, ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕ Τ' ΑΥΡΙΟ, ΔΕΝ ΠΡΟΦΤΑΙΝΕΙ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΙΔΕΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΛΟΓΥΡΑ ΤΟΥ.

ΚΙ ΟΙ ΤΑΜΠΑΚΟΙ ΔΕΝ ΠΡΟΦΤΑΖΑΝ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΝΑ ΙΔΟΥΝΕ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΤΟΥΣ, ΤΙ Ν' ΑΛΛΑΞΕ ΤΑΧΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ Ν' ΑΛΛΑΞΕ, ΚΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΑ ΤΑΜΠΑΚΙΚΑ ΟΛΟ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΠΗΓΑΙΝΕ. ΣΕΒΡΑ, ΛΟΥΣΤΡΙΝΙΑ, ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΤΑ ΦΕΡΝΑΝ ΑΠΟΞΩ, ΦΤΗΝΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΟΥΛΕΜΕΝΑ...

ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ... ΑΥΡΙΟ ΒΛΕΠΟΥΜΕ...

ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ... ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΔΕΡΜΑΤΑ ΑΠ' ΕΞΩ ΤΩΡΑ...

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΓΥΡΙΖΕ ΣΠΙΤΙ ΚΑΤΑΚΟΜΜΕΝΟΣ, ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΠΙΑΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΣΙΜΟ ΣΤΑΥΡΟΠΟΔΙ ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΤΕΝΟ ΚΑΡΑΒΟΥΛΙ, ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΜΟΥΣΚΕΜΕΝΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑ.

Άνοιξε την πόρτα σπρώχνοντας την με την πλάτη και πέτουσε τα κυνήγια στο πατώμα. Ξαπλώνοτανε στο «μπάσι» κι έβαζε τα παιδιά του ν' ανεβούν όλα στην πλάτη του να τον πατήσουν.

ΜΟΝΑΧΑ Η ΣΙΟΥΛΑΙΝΑ ΓΟΝΑΤΙΣΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΑΤΩΜΑ ΜΕΤΡΑΓΕ ΚΑΙ ΞΑΝΑΜΕΤΡΑΓΕ ΤΑ ΠΑΠΙΑ. ΤΕΣΣΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΡΦΗ ΤΗΣ, ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΤΗΝ ΠΕΘΕΡΑ ΤΗΣ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΑ 'ΦΕΡΕ ΒΟΛΤΑ ΜΟΝΑΧΗ ΤΗΣ, ΞΕΤΙΝΑΞΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΠΗΡΕ ΚΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ — ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΩΣ ΕΔΩΣΕ ΚΑΤΙ ΚΡΥΦΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΒΡΑΙΟ ΤΟΝ ΠΑΛΙΑΤΖΗ, ΠΟΥ 'ΧΕ ΜΥΡΙΣΤΕΙ ΤΙ ΓΙΝΟΤΑΝ ΣΤΑ ΤΑΜΠΑΚΙΚΑ.

ΚΙ ΗΡΘΕ ΤΟΤΕ ΜΙΑ ΒΔΟΜΑΔΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΥ Τ' ΑΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΣΙΟΥΛΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ. ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΑΔΕΙΑΣΕ.

ΕΠΑΙΡΝΕ ΝΑ ΒΡΑΔΙΑΣΕΙ ΟΤΑΝ ΣΗΚΩΘΗΚΕ. ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΚΟΜΑ ΓΥΡΙΣΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΞΕΚΡΕΜΑΣΕ ΤΟ ΔΙΚΑΝΝΟ, ΤΟ ΚΟΙΤΑΞΕ, ΤΟ ΞΑΝΑΚΟΙΤΑΞΕ, ΤΟ ΠΗΡΕ ΠΑΡΑΜΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗΚΕ.

ΤΙ ΕΠΑΘΕ;

ΔΕΝ ΤΟΥ ΄ΧΕ ΤΗΝ ΟΡΕΞΗ Ν' ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΩΡΑ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥ. ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ ΓΥΦΤΟΣ, ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΜΑ, ΦΟΥΚΑΡΑΣ ΨΕΥΤΟΝΤΟΥΦΕΞΗΣ ΚΙ ΕΦΚΙΑΧΝΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΙΠΟΤΑ ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ ΤΩΝ ΦΟΥΚΑΡΑΔΩΝ.

ΤΟ ΄ΧΩ ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ.

ΕΙΧΕ ΝΥΧΤΩΣΕΙ ΠΙΑ ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΓΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΉΞΑΝ Τ' ΑΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΞΥΛΑΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΒΑΡΕΛΑΔΕΣ. ΑΚΟΥΣΕ ΠΟΥ ΦΩΝΑΖΑΝ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ. ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ ΒΑΡΕΛΑΣ ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ - ΕΝΑΣ ΡΟΔΟΚΟΚΚΙΝΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΕΣ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΥΨΙΜΟ.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΥ
ΒΡΑΔΙΑΤΙΚΑ ΜΕ
ΤΟ ΔΙΚΑΝΝΟ;

ΝΑ ΜΩΡΕ, ΖΑΒΩΣΕ
ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΓΑ
ΣΤΟ ΓΥΦΤΟ. ΚΑΛΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ...

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΤΑΜΠΑΚΙΚΩΝ, ΒΡΕΘΗΚΕ ΜΠΡΟΣΤΑ Σ' ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ. ΤΟ ΦΩΝΑΞΕ ΚΟΝΤΑ, ΤΟΥ 'ΔΩΣΕ ΚΡΥΦΑ ΛΕΦΤΑ ΝΑ ΤΑ ΔΩΣΕΙ ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΤΟΥ, ΤΟΥ 'ΔΩΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΝΤΟΥΦΕΚΙ. ΝΤΡΕΠΟΤΑΝΕ ΝΑ ΠΑΕΙ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΟΥ.

ΌΤΑΝ ΓΥΡΙΣΕ ΠΙΣΩ ΕΙΧΕ ΦΕΞΕΙ ΠΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΑ. ΜΙΑ ΚΡΥΑ ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΕΡΑ. ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΤΑΘΗΚΕ ΚΙ ΕΒΑΛΕ ΜΙΑ ΦΩΝΗ.

ΔΩΣΤΕ
ΤΟ ΣΤΗ ΜΑΝΑ
ΣΑΣ.

ΞΑΝΑΦΥΓΕ ΜΕ ΚΑΜΙΑ ΔΕΚΑΡΙΑ ΠΟΥΛΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙ ΟΥΤΕ ΓΥΡΙΣΕ ΝΑ ΚΟΙΤΑΞΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΉΞΕΡΕ ΠΩΣ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΗΤΑΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ. ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΣΕ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ...

ΈΤΣΙ ΠΗΓΕ ΚΑΠΟΤΕ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΣ, ΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΚΑΙ ΠΟΥΛΗΣΕ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ - ΥΣΤΕΡΑ ΠΗΓΑΝΕ ΚΙ ΑΛΛΟΙ

Τέλος